

במדינה

(המשך מעמוד 41)

אלא שלביא לא ויתר בנקל. בידי היה פסקדין טרי של השופט המהווה חיים דבורין. שניתן עשה קלה להסתייג בדין על ערר שהגיש שוטר אחר החשוד בארי תה פרשה.

בדחתו את הערר קבע השופט דבורין בפסק דינו: "ממש איני יכול לתאר לי עצמה נסיבות חמורות יותר. המדובר בי איש-מישטרה שתפקידו לשמור על רכוש הציבור ובתפקידו זה מעל... עצם חומרת העבירה מצדיק מעצר."

השופט דיאמנט לא מהיר לפסוק. הוא ניראה חוכך בדעתו. לפניו עמדה החלטה מישפטית עקרונית שעתידיה להיות תקדים. לבסוף פסק: "הנימוק העקרוני היחיד להחזקתו במעצר הוא העניין שהציבור מגלה בפרשה זו. שאין ספק שהיא יוצאת דופן וחמורה מבחינת האספקט הציבורי.

גיוראה רענו וגמרץ. במיכנסי ג'נס וחול-צת-מישבוט ספורטבית, בקול שלי, גור לל לביא את מימצאי הביניים של הקרי רתו.

עיקבות החקירה המאומצת של הימים האחרונים לא ניכרו בקצין הבכיר שעה שפירט: "בוסקילה הוא איש מישטרה מזה 11 שנה, הורדה בעצמו ב-10 מיקרים של נטילת רכוש שעל שמירתו זלופקד במיסגרת תפקידו. חקירתו נסתיימה, ר כתבי-אישום עומד להיחזק מוגש ונך ימים אחדים" הסביר לביא. "המעצר מבוקש מבחינת העניין לציבור — שיובא לדין בתוך מעצרו. הבאה לדין בתוך תקופת המעצר מקבלת מישנה חשיבות כשמדובר על אנשים השייכים לגוף, שדווקא הורג הנמוך ביותר הוא שבא במגע יוסי-ימי עם הציבור כשעיקר עבודתו בנוי על אמון. הוא מופקד על רכוש, ומעשים כאלה פוגעים באמון שהציבור נותן בחיל ופוגעים קשות באלה שהולכים נאמנה בחוץ. ראוי שאנשים אלה יובאו לדין במעצרו. לכן אבקש 10 ימים נוספים. ובתוך זמן זה יוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים."

בוסקילה השפיל את מבטו מול עיני חוקריו — אנשי היחידה המרכזית. עד לפני ימים אחדים התהלך הוא במדים והיה יידם וחרם לעבודה. היום הם החוקרים והוא הנחקר, הם המאשימים

הגדולה". כשגש אותה פילו כבר היתה סמנטה בפנסיה, בעלת סוכנות דוגמנית משל עצמה, ושואה ואם לילד. אבל עדיין חטובה ונלהבת כדי לגלם את תפקיד נייפת יוסי-סוף.

פילו היג בפניה תמונות שצילם בי מעמקי אגם במיפרץ אילת. כעבור יומיים כבר היתה סמנטה בדרכה לארץ, כדי להתנסות בחוויה, כשהיא מוכנה ל-45 ימי עבודה מאומצת מתחת למים, מבלי שניסתה זאת קודם.

את האימונים עברה בבריכה שבמלון רמת-אביב. בעיניו לימדו אותה שם לצי לול. תחילה עם מכשירי צלילה, אחר-כך בלעדית. אימנו אותה להתרגל לנשום מתחת למים רק אחת ל-20 שניות. כשיצא מד וסתה-נשימה של מיכל החמצן אל פיה.

וכשנראה היה שהכל מוכן לציולמים, נקבע מועד הירידה לשארם אישיין, כדי להחיל במיבצע. ביום המיועד פרצה מילי-המת יוסי-הכיפורים. פילו נלחם בגיורת תעלת-סואץ, כשהוא מנגל כל הודמנות לצלצל אל סמנטה ולשכנע אותה שעוד מעט, אוטוטו, מסתיימת המילחמה וכדאי שתמתין על מנת להשלים את המשמיה. סמנטה המתינה עד שהסתיימה המילחמה. אלא שאז היה כבר חורף. היא חזרה ללונדון, מבלי שהספיקה להצטלם בשארם. רק כעבור שנה, בקיץ 1974, חזרה סמנטה שוב. הפעם לא היו שום תקלות.

מיפעל שהוא

"אגדה"

ה מיבצע התמשך על פני 45 יום. התתימיות שמול חופי-שארם אישיין. בכל יום התנה סמנטה צוללת פעמים למעמקים, כשמלוים אותה דויד פילו-סוף, הצלם; המנשים איציק פארין ועור זר הצלם, בילי מינגס האמריקאי.

יעיתים קרובות היה עליהם להאיר את אתר הצילום, בעזרת כבלים שהשתלשלו מהסירה שהמתינה להם על פני המים. פילו פשוט הפך את קרקעית הים לאולפן צי-לום כשהדגה ושאר יצורי הים הציוריים והסגנוניים משתפים עימו פעולה ביצירת אורירה קסומה.

מסתבר שהכרישים השורצים באזור לא גילו תעניינות בגופה של סמנטה. לעור מת זאת התעניינו בה אנשי חיל-הים, שי התעקשו להצמיד לצוות בכל יום קצין ביטחון אחר, שיוודא שממנטה לא תגלה סודות צבאיים.

כאשר הושלם המיבצע היו בידי פילו כ-4000 שקופיות צבעוניות, שכל אחת מרי-היבה יותר מרעותה. לא היה לו ספק ש-המזל יקפצו על המציאה ויחטפו את צילומי כדי להוציאם לאור בצורת אלבום צבעוני.

רק אז הסתבר לי שלעניין הזה של המולות יש חוקים משלו, מספר פילו. "התדפקתי על דלתות המוללים הגדולים בעולם, אבל זה היה מיבצע יקר ומסובך. המוללים לא הסתפקו בצילומים, הם רצו עניין מגובש ומוכן לדפוס."

פילו החליט להיות בעצמו המפקח של אלבום הצילומים שלו. זה היה עסק שנמר שך כמעט שלוש שנים. בינתיים ראו חלק מהצילומים של סמנטה אור. ירחונים ביני-לאומיים נפוצים כמו נוסטהאוז או לואי וכן כתבי-עת לצוללנים פירסמו את הצי-לומים הצבעוניים בכתבות מיוחדות. חב-רת תדיראן רכשה כמה מהצילומים להצי-צאת לוח שנה בפורמט ענק.

מרגע זה התחיל העניין לזווג. פילו זכה בהכרה בינלאומית. צילומי קבעו סטנ-דרטים חדשים בצילום תתי-מימי, הוא הוצף בהצעות לצילומי-אופנה וסרטים תתי-מי-מיים. אולם לא נטש את אהבתו הראשונה לסמנטה.

ביום בו קיבל פילו הצעה ממול אמרי-קאי לרכוש את זכויות האלבום שלו בי עשרת אלפים דולאר, החליט ללכת על הר-עניין עד הסוף, לבד, למרות שהבר כרוך בהשקעה של מאה אלפי לירות. השבוע ראה פילו סוף-סוף פרי לעמלו. המהדורה הראשונה של האלבום סמנטה, המציג את קסמי יוסי-המישולבים בקס-מי גופה של סמנטה כבוד, היא לאור. והי יצירה שהגדרה "אגדה" היא הולמת אותה ביותר.

למרות מחירו הגבוה של האלבום (250 ל"י הערות) הוא עשוי להפוך בקרוב לרב-מכר בכל רחבי העולם, לשאת את בשורת קסמי העולם התתי-מימי של יש-ראל לכל תיירי העולם.

גליונותיו ומישרדי פירסום. פרנסה לא יצאה לו מזה. מתוסכל ומיאוש החליט פילו ב-1971 לרדת מהארץ. סע לארצות-הברית. כעבור חצי שנה החליט שאין לו מה לחפש שם.

אז גם נבט במוחו לראשונה הרעיון של הצגת קסמי העולם התתי-מימי המכושף של אילת ויסי-סוף. באמצעות דוגמנית עיר-רום. מרגע זה דבק בו הרעיון ולא היר-פה, וימום בראשו כיתוש. יותר מחמש שנים עמל כדי להפוך אותו למציאות.

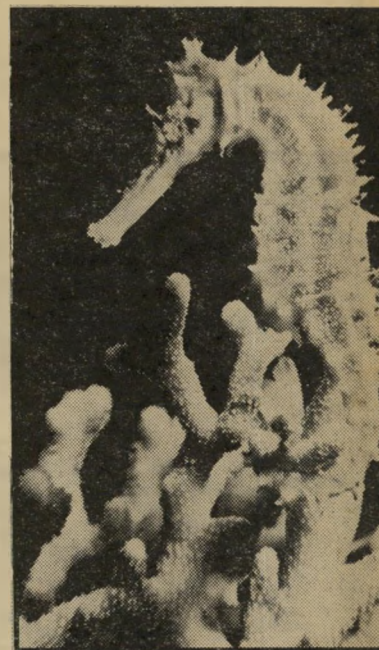
הוא ירע שכדי ליצור נימפה תתי-מי-מית, שבעזרת צילומי גופי המצולות של יוסי-סוף תהפוך למושג בפני עצמו, הוא חייב למצוא דוגמנית מתאימה: נערה ש-תדע לשחות, שלא תירעע מצלילה למצור-לות, שתהיה חטובה ויפה וגועזת דיה כדי להסתכן בהרפתקה הבלתי נודעת.

המילחמה

קילקלה

וד בדרך חזרה לארץ, כשנעצר לחניית בנינים בניו-יורק, היה נדמה לפילו שהוא מצא את משאת-נפשו. הי-תה זו דוגמנית אמריקאית בשם ג'ניפר, שהתלהבה מהרעיון שפרש לפניה, הצ-טרפה אליו בדרך לשארם אישיין. לא היה לפילו כסף והם ירדו לשם בטרימפים. נטי-חו סירה, קפצו למים והחלו לצלם. שעי-תיים ביום מתחת למים.

רק אחרי ארבעה ימים, כשפותחו הר-סרטיב ונראו התוצאות, הסתבר שכל העסק נראה חובבני ופרימיטיבי, רחוק מאד מהחזיונות שראה בחלומותיו. או הגיע פילו למסקנה שכדי לממש את תוכ-ניתו עליו לתכנן פרוייקט רציני עם תקציב גדול, שיהיה מתוכנן פרטי פרטי. ב-1973 נמצאו הידידים שהיו מזכנים לשוף עימו פעולה ולהשקיע במיבצע מ-עין זה. פילו, שעד אז צילם לסירוגין והדריך בקורסים לצילום תתי-מימי בני-עות, יצא לאירופה כדי לחפש אחרי הוצג-מנית שתענה על כל הדרישות ושהיו

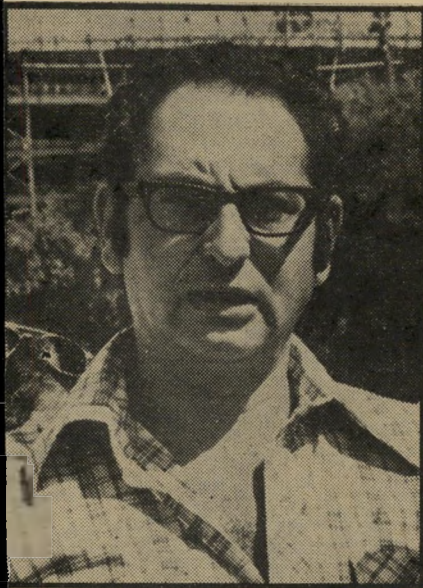
סוס הים

תמונת תקריב של סוסיים, שצולמה בידי דוד פילוסוף במעמקים. סוסי-הים נאחו בנבנו במושבת האלמוגים ביסי-סוף.

לה כל הכישרונים הנדרשים למיבצע כזה. הוא חרש את סוכנות-הדוגמנית על פני כל אירופה עד שהגיע אל סמנטה.

סמנטה בוגד כאילו נולדה עבור הרעי-יון שגמל במוחו של פילו. היא ילידת עיירה קטנה באוסטרליה, שאמה הייתה אלופת שחייה. בילדותה שחטה עשרות מילין בנהרות ובחופי האוקיינוס ההודי. יחד עם אחיה עסקה תקופה מסוימת בי-טיסות-חיפוש לאיתור הכרישים הלבנים המתקרבים אל החופים. בגיל 21 היגרה ללונדון, עבדה כמזכירה עד שהציעו לה לדגמן. היא זכתה בפירסום-ענק כשתמונת-עירום שלה התפרסמה בעמוד הראשון של הדיילי-טלגרף. מאז הרקיעה הקאריירה שלה כדוגמנית שחקים.

במשך שנים היא היתה בצמרת עולם הדוגמנות בלונדון, נודעה בשם "סמנטה

סגן-ניצב לביא בלב כבד

שוטר-עצור ישראלי העלמת פרטים

והוא החשוד, ניכר היה בו היטב שעדיין לא הסתין למצבו החדש, בדיוק כשם שחבריו עדיין לא הסתגלו לעובדה שהם צריכים להציב חיץ בין ריגשותיהם לבין חבתם לתפקיד. מאחורי בוסקילה ישבו מחרישים בני-מישפחתו, עדיין המומים ממה שראו ושמעו.

אסור לנקום. אלא שפרקליטו של בוסקילה, עורך-הדין אורי פדרמן, חלק על דעתו של לביא. הוא לא חסך שבחים ותופעה זו כשלעצמה היתה יוצאת-דופן בנופו של היכל-המישפט. הוא ציין שי-לביא אינו מנפח את העובדות ואינו מס-תתר מאחרי הנימוק הטיגריטי שבו משתמר שים עמיתיו בבקשותיהם להתארכת מעצי-רים, אלא מניח את כל קלפיו על הי-שולחן.

אלא שלטענת הפרקליט אין בנימוק העקרוני שהביא לביא די כדי להצדיק את שלילת חירותו של חשוד. "נימוקיו של מר לביא טובים מאד לעונש, אך אסור לשכוח שהחשוד הוא רק חשוד וטרם הורשע" טען עורך-הדין פדרמן. והוסיף שהעובדה שהאיש שוטר אינה צריכה לפגוע בזכויותיו כאזרח. "החקירה נסתיימה, האיש שיחף פעולה עם חוקריו הורדה, כעת אינו טוען ששיחררו יחבל בהמשך החקירה, לכן יש לשחררו" אמר.

בבראנו לשקול את טובת הציבור מחד וטובת החשוד כפרט — מאידך, לא ניראה לי כי רצון הנגס או כל דחף אחר מטעם הציבור, לראות את החשוד מאחרי סורג ובריה בטרם נשפט כחוק לא יכול לעמוד במבחן הביקורת... משום העניין שיש לציבור בפרשה זו אין להרוג מהמקובל והנאות בתליכים של מעצרים. כך נימק השופט את החלטתו העקרונית, לשחרר את החשוד. בערבות של 15,000 לירות, אלא שבוסקילה לא השתחרר. למרות שניכר בו שכבר שבע מן הסיט המש-פיל שאליו נקלע, הוא נאלץ לשוב אל מקום מעצרו. השופט, שהיה מודע לכובד ההחלטה שנתן, נעתר לבקשתו של סגן-ניצב לביא החליט שאת השבת יבלה בוסקילה במעצר רבין שראשון, אחרי שי יידון ערר שיוגש על-ידי המישטרה, יוכי-רע גורלו. את דיברי מחאתו של הסניגור שגיסה לטעון נגד ההחלטה קטע השופט באומרו: "אני רוצה שביתי-המישפט המי-חזתי יתן דעתו גם הוא על סוגיה זו."

מי שרד את פוזיוקוב? ליד בוס-קילה ישבו שני עמיתיו, סמלים-לשעבר במישטרה, וכיום במעצר. גם אותם ביקש סגן-ניצב לביא לעצור. שניהם מחושלים, לדבריו, בשחתפות פעילה בפריצה לחנות התכשיטים פוזיוקוב ברחוב אלגנטי בתל-אביב בפברואר השנה. תוך כדי השמעת הנימוקים גילה החוקר טפוח מכיוון החקר-רה בעניין הפריצה בה נשדדו יהלומים בשווי מוצריו של קרוב למיליון לירות.

החשוד, משה ישראל שהיה עד לבקרו של יום השישי האחרון חשוד בקבלת טובות-הנאה מרכוש גנוב, היה אמור להשתחרר, תבחר לביא. הוא שיתף פעו-לה עם החוקרים בכך שהפליד כמה מחב-ריו, אלא שהתברר שלא אמר את כל האמת. אחד מהשוטרים שהופללו על-ידי משה ישראל התגלה כחף-משפט. שחבריו השוטרים החליטו לקשור אותו בסוסי-כותם והעלילו עליו מעשים שלא ביצע. הוא שוחרר, ואת משה ישראל לקחו החוקרים לבידיקה בפוליגרף (מכונת-אמת). חנה, בשתיים מארבע השאלות שנשאלה התברר ששיקר וחוקריו טוענים, שהוא